

rundt, og det er selvfølgelig tilfredsstillende. Men det rejser også et andet spørgsmål.

Det, som blev sendt rundt, har måske rent faktisk været dirigerende for Danmarks forhandlingsposition i enten EU eller FN, i hvert fald især i EU, hvor man jo har haft meget at gøre med spørgsmålet, og hvilke skridt tog miljøministeren på daværende tidspunkt for at få finansministeren ud af vildfarelsen? Det må jo også være i offentlighedens interesse.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan se – det fremgår klart af det ritzautelegram, der kom ud forleden dag, og det fremgår vistnok også af det, der er sendt rundt – at finansministeren har sendt det rundt til regeringens medlemmer til fordybelse og fordømmelse, som der står. Jeg synes, at enhver minister i en regering også skal have lov til at sende artikler rundt, der siger noget andet end det, vi i øvrigt måtte være enige om. Det skal der også være plads til i en regering, og finansministeren sagde jo fuldstændigt klokkeklart til Ritzaus bureau i fredags, at han tager klimapolitikken alvorligt – meget alvorligt, det sidste er et citat – og jeg kan sige, at det gør hele den danske regering.

Torben Hansen (S):

Det kan selvfølgelig lynhurtigt blive en spændende diskussion om forskellige eventyr og om, hvilke eventyr vi læser op for vores børn om aftenen. Men jeg kan i hvert fald konstatere, at på trods af at det, der fremgik af Ritzau i fredags, hvor finansministeren forsøgte at trække i land, var det sandelig slet ikke det, han mente. Hvis man kigger på det svar, der er givet til fru Anne Grete Holmsgaard, synes jeg måske, at sandheden i hvert fald er lidt mere tvehovedet.

Men hvis det er sådan, at der slet ingen tvivl er om regeringens holdning, og der slet ingen tvivl er om finansministerens holdning, hvordan kan det så være, at miljøministeren i lørdags – altså efter at ritzautelegrammet var kommet ud – i indledningen af sin tale på De Konservatives landsrådsmøde landsrådet henviste til finansministerens udtalelser om miljøpolitikken og sagde, at vedkommende ikke skal føle sig omklamret? Er det ikke, fordi der i allersidste ende – det ved miljøministeren også godt – åbenbart ikke er enighed, og fordi finansministeren undsiger EU's klimapolitik?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Regeringen er altså en regering, hvor man gerne må have lov til at føre en åben debat og også forholde sig til den offentlige debat, der i øvrigt foregår, og jeg synes egentlig, det er lidt underligt, at hr. Torben Hansen mener, det er så problematisk.

Kl. 14.40

Det, jeg kan sige, er, at regeringen har en fuldstændig klar og entydig klimapolitik. Det tillod jeg mig at glæde mig over – det var nu ikke kun klimapolitikken, men miljøpolitikken i al almindelighed – på Det Konservative Landsråd, og det havde jeg jo ikke gjort, hvis der havde været meget stor uenighed om de her ting.

Det positive er sådan set, at hele regeringen står bag, at vi skal føre en ambitiøs energipolitik, klimapolitik, miljøpolitik. Man kan så en gang imellem rundsende til hinanden: Prøv lige at være opmærksom på, hvad der står dér eller dér eller dér eller dér.

Jeg synes altså, at når man kan gøre det til et problem i Folketingssalen, er det virkelig tegn på, at det er blevet tid for onsdagsspørgsmål igen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Torben Hansen for et sidste spørgsmål.

Torben Hansen (S):

Jeg mente nok, hr. formand, at jeg havde talt rigtigt.

Det her er jo ikke et spørgsmål om, at det er blevet tid til onsdagsspørgsmål igen, og at nu skal der lidt drilleri på banen, det drejer sig simpelt hen om at finde ud af: Hvad har været den danske regerings linje i det her?

Finansministeren har sendt det her om »kejserens nye klæder« rundt. Det er heldigvis kommet til offentlighedens kendskab efter halvandet år. Det er vel ikke et urimeligt forlangende fra Folketingets side, at man gerne vil have at vide: Hvad har været regeringens linje, og hvad skal være regeringens linje – og hvad er især ministerens linje som klimaminister i forhold til det her?

For vi har jo set, at man bl.a. på Finansministeriets område indtil nu har ført det, vi kan kalde en kulsort energipolitik, på hele VE-området, og så kan vi lige pludselig binde det sammen med det her og sige: Jamen man har måske slet ikke ment, at man bakkede op bag EU's klimapolitik.

Det synes jeg er yderst relevant at få frem i Folketingssalen, og det har intet at gøre med, at